

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Јединица за враћање имовине
жртва Холокауста

Београд, ул Масарикова бр. 5

Број:46-000199/2016

Датум: 12.01.2017. године

ВА

РЕШЕЊЕ ЈЕ ПРАВОСНАЖНО

Дана 01.02.2017

Агенција за реституцију Републике Србије – Јединица за враћање имовине жртва Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске општине Кикинда, коју заступа адвокат Предраг Васиљевић из Кикинде, Ул. Генерала Драпшина бр. 45, за враћање одузете имовине, сходно одредбама члана 12 и 18 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) на основу члана 192. и 205. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“ бр. 30/10), након спроведеног поступка, донела је дана 12.01.2017. године следеће:

ДЕЛИМИЧНО РЕШЕЊЕ

1. УСВАЈА СЕ захтев, враћа се имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине Кикинда, ул. Змај Јовина бр. 2, Кикинда и то:

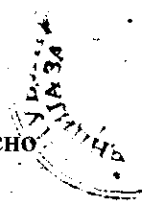
- У уделу од 326509/377301 идеалних делова на пољопривредном земљишту на кат. парцели бр. 4247 КО Нови Кнежевац, укупне површине 37ха 73ара 01м2, уписана у ЛН бр. 4588 КО Нови Кнежевац, као државна својина РС, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде,

а које непокретности су одузете од Мавра-Мора (Липолитовог) Шилера, као бившег власника и то на основу купопродајног уговора од дана 15.7.1941. године, заведеног под Дн.бр. 1372/41.

2. Пољопривредно земљиште из тачке 1 се предаје у државину Јеврејске општине Кикинда по истеку Уговора о закупу истог земљишта и то дана 1.11.2017. године, осим у случају ако се странке другачије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта закупац плаћа Јеврејској општини Кикинда.

3. На основу овог решења, а по његовој правноснажности, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис права својине на непокретности из тачке 1 диспозитива овог решења, у корист Јеврејске општине Кикинда и то у уделу као у тачки 1 диспозитива

4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.

5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, АП Војводина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења.

6. **ОДБИЈА СЕ** захтев Јеврејске општине Кикинда за враћање пољопривредног земљишта на кп.бр. 2231, 2232, 2231/2, 2231/3, 1766/1, 1766/2, 1767/1, 1768, 1715, 1716, 2233 и 2234 КО Обилићево иза ранијег власника Мавра-Мора (Липолитовог) Шилера као неоснован у целости.

7. **Обуставља се** поступак враћања одузете имовине покренут по захтеву Јеврејске општине Кикинда у делу који се односи на имовину на кп. бр. 45 и 46 КО Обилићево иза ранијег власника Мавра-Мора (Липолитовог) Шилера због одустанка странке од захтева.

8. О преосталом делу захтева Јеврејске општине Кикинда, одлучиће се накнадно, када се за то стекну законом предвиђени услови.

Образложење

Агенцији за реституцију Републике Србије се дана 21.06.2016. године обратила Јеврејска општина Кикинда, Захтевом за враћање имовине одузете од Мозеса-Мора (Липолитовог) Шилера, као бившег власника. Предмет захтева су кућа и двориште у ул. Цара Душана бр. 3, кат. парц. бр. 46 КО Н. Кнежевац у уделу од $\frac{1}{2}$, земљиште на парцелама 45, 46, 1766/1, 1766/2, 1766/1, 1716, 2029/2, 2030/2, 2031/2, 203, 2227, 2230, 2233, 2234 КО Кнежевац у уделу од $\frac{1}{2}$ идеалних делова, и земљиште на кп. бр. 2231, 2232, 2231/1, 2231/2 и 2231/3 КО Нови Кнежевац у целини. Уз захтев је достављена документација, наведена у Захтеву од дана 21.06.2016. године.

Поводом предметног захтева, дана 16.09.2016. године, одржана је усмена расправа, на којој је подносилац захтева преко пуномоћника навео да у целости остаје код захтева за враћање непокретности наведених у обрасцу захтева иза ранијег власника Шилер Мавра, те наводи да је предметна имовина одузета Уговором о купопродаји Ов бр. 5886/41 од дана 15.7.1941. године. Пуномоћник је такође навео се бивши власник Мавре Шилер у различитим документима наводи као Мозес, Мор, Марсел али да се ради о истом лицу те да је разлика настала у пропустима приликом вођења различитих евиденција.

Поводом предметног захтева, изјаснило се Државно правобранилаштво Републике Србије, поднеском Рес-549/16 од дана 21.9.2016. године, које је навело да нису у могућности да се изјасне о захтеву, јер се из приложених доказа не види у ком режиму је предметна имовина данас, односно да ли је Република Србија власник на истој.

Поднеском од 07.10.2016. године, подносилац захтева је навео да одустаје од захтева за враћање катастарских парцела бр. 45 и 46 КО Нови Кнежевац, као и да доставља допуну предметног захтева у прилогу.

Министарство пољопривреде и заштите животне средине се у току поступка није изјашњавало.

На основу исправа приложених уз захтев, одржане усмене расправе и доказа изведених на истој, Агенција за реституцију је утврдила следеће чињенично стање:

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију РС, поступајући орган је утврдио да није поднет захтев за враћање, односно обештећење имовине сходно Закону о враћању одузете имовине и обештећењу иза Мозеса-Мора Шилера, власника непокретности које су предмет захтева.

Увидом у Извод из МКВ која се води за матично подручје Нови Кнежевац под текућим бројем 38 за годину 1912, утврђено је да је Ирена Шварц од мајке Ризе Штејниц била удата за Мозеша Шилера.

Увидом у Листу жртава Холокауста, издату од стране Савеза јеврејских општина Србије, утврђено је да је под бр. 7 јим бр. 38083 заведен и бивши власник под именом Марсел-Мор Шилер супружник Ирене са пребивалиштем у Новом Кнежевцу, те да је исти одведен у Топовске Шупе, као и да је страдао у децембру 1942. године. У истом документу наводи се да је Шилер Олга такође уписана у листу жртава, као и да су јој родитељи Марсел и Ирена Шилер.

Из садржине Одлуке Среског као Зк суда у Новом Кнежевцу Дн бр. 1368/1941 од дана 18.7.1941. године, као и Захтева Арно Мулмана Среском суду 18.7.1941. године, утврђено је да је Арно Мулман на основу Одлуке Врховног заповедника за Србију од дана 6.6.1941. године и Наредбе о правном руковању и управљању предузећа у заузетим југословенским областима (Службени лист за заузети југословенски териториј бр. 1) овлашћен да без претходног одобрења надлежне немачке службене власти отуђи поверене некретнине у име Шилер Мавре сина Липолитовог, Шилер Ирене жене Мавре, Шилер Олге ћерке Маврине.

Увидом у купопродајни уговор Дн. 1372/41 од дана 15.7.1941. године, Одлуку Среског зк суда у Н. Кнежевцу бр. 1372/1941 од дана 18.7.1941. године, као и Извод из ЗК.УЛ. 208 и 809 КО Обилићево, утврђено је да је Арно Мулман из Београда, постављени и овлашћени комесар целокупног покретног и непокретног иметка Шилер Мавре, сина Липотовог и Шилер Ирене жене Мавре рођ. Шварц, раније из Чоке као продавац између осталог продао фирми Југомонтана А.Г. имовину и Шилер Мавре, уписане у зк.ул. 208 КО Обилићево, која се састоји од идеалне половине кат. честице бр. 45 – кућа у селу у површини од 122 кв. хв, кат. честице 46 – врт у селу, површине 535 кв. хв, кат. честице 2029/2 – врт у ливадама, површине 25 кв. хв, кат. честице 2030/2 – двориште у ливадама, површине 181 кв. хв, кат. честице 2031/2 – ораница у ливадама, површинае 9 јутара, 120 кв.хв, кат. честице 2032 – ораница у ливадама, површине 5 јутара, 1274 кв. хв, кат. честице 2227 – ораница у ливадама, површине 18 јутара 340 кв хв, кат. честице 2230 – ораница у ливадама, површине 26 јутара 380кв хв, све у КО Обилићево, као и имовину уписану у ЗКУЛ бр. 809 КО Обилићево, као искључиво власништво Шилер Мавре, а која се састоји од кат. честице бр. 2231/1, површине 8јутара 1028квхв као и да је исти Уговор спроведен у Среском земљишнокњижном суду у Н. Кнежевцу. Такође, утврђено је да иста имовина након тога, дана 6.12.1946. године прешла у својину ФНРЈ и то на основу Одлуке Среске народне комисије за конфискацију имовине у Новом Кнежевцу, а применом члана 30. Закона о конфискацији.

Члан 30. Закона о конфискацији имовине и о извршењу конфискације („Сл. лист ДФЈ“, бр. 40/45 и 70/45) прописује да свугде где постоји имовина Немачког Рајха и његовог држављана или имовина лица немачке народности из тачке 1 и 2 Одлуке Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије од 21.11.1944. године, која долази под удар конфискације, док одлуку о конфискацији доноси среска комисија од три лица коју поставља срески народни одбор. Ставом 4 исгог члана прописано је да ће се одлуке наведене комисије по правноснажности доставити надлежном народном среском суду који ће извршити пренос имовине на државу и упис права државе на конфисковану непокретну имовину.

Увидом у Потврду Републичког геодетског завода СКН Нови Кнежевац бр. 952-2-25/20166 од дана 10.06.2016. године, утврђено је да је за пољопривредно земљиште на територији СО Нови Кнежевац спроведен поступак комасације за све катастарске општине, као и да се парцеле које су овде предмет захтева и даље остале у границама КО Нови Кнежевац.

Увидом у Налаз и мишљење судског вештака Лепосаве Мусулин од дана 10.11.2016. године, утврђено је да је за пољопривредно земљиште површине 22ха00а86м², а које је одузето од Мавра Шилера као бившег власника са уделом од 1/2 на кат. парцелама 2029/2, 2030/2, 2031/2, 2032, 2227, 2230 КО Обилићево и као бившег власника са уделом од 1/1 на кп. бр. 2231/1 КО Обилићево, након рекапитулације вредносних јединица у смислу површине и катастарских класа пољопривредног земљишта, за враћање предложено пољопривредно земљиште пете и шесте класе у површини од 32ха 65ари 9м² и то на делу кат. парцеле 4247 КО Нови Кнежевац, укупне површине од 37ха73а01м², дакле у уделу од 326509/377301 идеалних делова, те која имовина се налази у државној својини РС, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде. Увидом у достављени Налаз, утврђено је да на предложеној парцели нема вишегодишњих засада на земљишту, изграђених мрежа и објеката, те да предложена парцела има приступ постојећим јавним путевима, као и да се не омета приступ околних парцела. Такође, наводи се да на означеној парцели планом генералне регулације Општине Нови Кнежевац нису предвиђени никакви грађевински и мелиоративни радови, као и да не постоји забележба у листовима о постојању заливног система. Поступајући орган је нашао да је достављени Налаз јасан и недвосмислен и да не оставља простора за другачије тумачење.

Из садржине Листа непокретности 4588 КО Нови Кнежевац, утврђено је да се на кат. парцели 4247 КО Нови Кнежевац налази пољопривредно земљиште - њива 5. Класе и две њиве 6.класе, укупне површине 37ха73а01м², која је у државној својини Републике Србије, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Чланом 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2 став 1 тачка 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) прописује да се под "одузетом имовином" подразумевају непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Члан 3 прописује да за потребе овог закона Холокауст представља време од 6. априла 1941. године до 9. маја 1945. године у коме су окупатор и његови сарадници на територији данашње Републике Србије системски прогонили и убијали припаднике јеврејске заједнице, уништавали и одузимали имовину Јевреја без обзира на њихово држављанство и јеврејских организација, засновано на расистичким одредбама, прописима и актима нацистичког режима.

Из садржине Одлуке Среског као зк. суда у Новом Кнежевцу Дн бр. 1368/1941 од дана 18.7.1941. године, као и Захтева Арно Мулмаца Среском суду 18.7.1941. године, утврђено је да је Арно Мулман на основу Одлуке Врховног заповедника за Србију од дана 6.6.1941. године и Наредбе о правном руковању и управљању предузећа у заузетим југословенским областима (Службени лист за заузети југословенски териториј бр. 1) овлашћен да без претходног одобрења надлежне немачке службене власти отуђи поверене некретности у име њихових власника односно сувласника као њихов комесар.

Из достављене документације поступајући орган је несумњиво утврдио да је предметна имовина одузета од Мавра Шилер за време Холокауста и то тзв. Уговором о

купопродаји, на основу ког је комесар постављен и овлашћен од стране Врховног заповедника за Србију, располагао у корист Фирме Југомонтан АГ и све то применом горенаведених прописа и аката нацистичког режима донетих за време непријатељске окупације, те се у том смислу предметна имовина сматра „одузетом имовином“ у складу са чланом 2 и 3 Закона.

Такође, Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2 став 1 тачка 2 Закона, којим је прописано да се "имовином без наследника" сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора. Како је поступајући орган увидом у електронску базу података Агенције за реституцију РС утврдио да није поднет захтев за враћање, односно обештећење имовине иза Мавра Шилера, као бившег власника, на основу Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, то је утврђено да се ради о тзв. имовини без наследника сходно члану 2 став 1 тачка 2 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника.

Чланом 2 став 1 тачком 3 Закона прописано је да се под појмом "бивши власник" у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања. Како је из Листе жртава Холокауста издате од стране Савеза јеврејских општина Србије дана 9.8.2016. године, утврђено да је Марсел-Мор Шилер, из Новог Кнежевца, супружника Ирене Шилер одведен у Топовске шупе, те да је страдао крајем 1941. године, овај орган је несумњиво утврдио да бивши власник био припадник Јеврејске заједнице у тренутку одузимања предметне имовине. Такође, овај орган је утврдио да се бивши власник у различитим документима наводи као Марсел-Мор, затим као Мавре и Мозес, али је нашао да се ради о истом лицу, будући да се подаци о имену његовог оца Липолита, његове супруге Ирене и његове ћерке Олге подударају са стањем уписаним у земљишним књигама и акту о одузимању.

Имајући у виду да је чланом 2 став 1 тачком 4 Закона прописано да се под актом о подржављењу подразумева правни акт који је имао непосредно дејство, као што је пресуда, одлука, решење, закључак или други правни акт државног, односно другог надлежног органа, којим је извршено подржављење имовине, поступајући орган је ценио тзв. „купопродајни уговор“, заведен под бројем дн. 1371/41 од дана 15.7.1941. године, којим је одузета предметна имовина. Наиме, сходно члану 16. Наредбе војног команданта у Србији од дана 30.5.1941. године, а која се односи на Јевреје и Цигане, као и члана 2 Уредбе за допуну Наредбе која се односи на Јевреје и Цигане од дана 22.7.1941. године, за јеврејска привредна предузећа и имовинске масе Јевреја које не припадају обрту једног предузећа је било предвиђено постављање комесара – управитеља, који су имали овлашћење да истим сходно Уредби о вођењу послова (Лист Уредби бр. 2) располагају у потпуности или делимично. Како је предмстном имовином, дана 15.7.1941. године располагао Комесар Арно Мулман, постављен од стране Врховног заповедника за Србију, овај орган је нашао да тзв. „купопродајни уговор“ није сагласна изјава воља власника непокретности као продавца и купца, већ да представља једностранни акт органа постављеног од стране нацистичког режима, донет на основу расистичких одредби прописа донетог на окупираној територији Републике Србије, те да исти сходно горенаведеном представља акт о подржављењу у смислу овог закона.

Члан 6 став 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живи законских наследника прописује да се враћање имовине у натуралном облику спроводи у складу са овим законом и Законом о враћању одузете

имовине и обештећењу. Члан 15 Закона о враћању прописује да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе, у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду. Члан 24 став 2 Закона о враћању прописује да уколико је пољопривредно, односно шумско земљиште било предмет комасације, односно арондације након одузимања, бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште. Члан 25 став 1 тачка 1, 2 и 3 Закона прописују да се не враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту, уколико је на дан ступања на снагу овог закона, на кат. парцели изграђен објекат или већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу закона – она површина кат. парцеле која служи за редовну употребну тог објекта, односно ако је на комплексу земљишта изграђен већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу овог закона – површина земљишта која економски оправдава коришћења тих објеката; уколико је неопходна нова парцелација земљишта ради обезбеђивања приступног пута за земљиште које је предмет захтева за враћање; уколико је земљиште у друштвеној, односно задружној својини стечено теретним правним послом. Члан 26 став 2 прописује да уколико је пољопривредно земљиште, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште, дато у закуп, остаје у државини закупца до истека уговора о закупу, ако овим законом није друкчије одређено, осим у случају да се странке друкчије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта закупца плаћа бившем власнику.

Како је на основу достављене потврде РГЗ СКН Нови Кнежевац и Налаза и мишљења вештака Лепосаве Мусулин утврђено да је земљиште које је предмет захтева ушло у комасациону масу, поступајући орган је при враћању имовине имао у виду да је природно враћање на овај начин земљишта из комасираног подручја, потврђено као исправно и законито бројним одлукама Министарства финансија РС, као другостепеног органа (Решење бр. 46-00-01071/2015-13, 46-00-00005/2013-13...), а посебно у поступку судске контроле, где се у образложењу Пресуде Управног суда у Београду 23 У 2786/14 од дана 23.4.2015. године наводи: „Наиме, након спроведених комасација државно земљиште груписано је у велике табле земљишта ради рационалније и економичнијег искоришћавања, због чега се у поступку реституције одузете имовине земљиште враћа из табли државног земљишта на подручју КО на којој је једини начин реституције одузете имовине бившим власницима управо враћање другог одговарајућег земљишта и то од парцела које су након комасације остале у фонду државне имовине. Враћање неке од парцела у државној својини, односно удела у таквој парцели ранијем сопственику представља специфичан вид природне реституције, јер би и ранији сопственик, да је унео своје земљиште у комасациону масу добио одговарајуће земљиште из комасационе масе“. Такође, поступајући орган је имао у виду да је стицање права својине на пољопривредном земљишту у поступку спровођења комасације оригинарни начин стицања својине, према којем се својина стиче на основу чињеница наведених у закону а независно од ранијих титулара права, односно да се право својине не изводи из права претходног сопственика. Како је фонд државног земљишта из којег се врши враћање формиран у поступку комасације, да је држава на том земљишту стекла својину оригинарним начином стицања, то је овај орган нашао да је питање ко је био сопственик земљишта у моменту уношења у комасациону масу потпуно ирелевантно.

У складу са наведеним, а поступајући по предметном захтеву Јеврејске општине Кикинда, Агенција је на основу достављене документације, Налаза и мишљења вештака утврдила да земљиште означено у диспозитиву решења одговара одузетом земљишту, које је након тога било предмет комасације, да се земљиште које се враћа овим решењем, налази у државној својини РС, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и

водопривреде, да на истом нема вишегодишњих засада на земљишту, изграђених мрежа и објеката, те да предложена парцела има приступ постојећим јавним путевима, односно да није неопходна нова парцелација ради обезбеђивања приступног пута, те је у складу са наведеним нађено да нема сметњи враћању предметног земљишта у смислу члана 15, 24 и 25 Закона о враћању одузете имовин и обештећењу.

Такође, орган је у току поступка на основу Изјашњења Општинске управе Општине Нови Кнежевац бр. П - 46-77/2016 од дана 02.12.2016. године, утврдио да је предметно земљиште издато у закуп Бошку Олушки, те да закуподавни однос истиче 31.10.2017. године, те је орган сходно члану 26. став 2 Закона о враћању одлучио као у тачки 2 диспозитива овог решења.

На основу спроведеног доказног поступка по оцени овог органа неспорно су утврђене све одлучне чињенице које су предуслов за враћање одузете имовине прописане Законом о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају законских наследника, као и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу и то: да је предметна имовина – имовина без наследника у смислу Закона о отклањању последица, да је иста одузета од Мавра Шилера као припадника Јеврејске заједнице, на окупираној територији Републике Србије за време Холокауста и то на основу аката и прописа нацистичког режима(чл.3, чл. 2 став 1, 2 и 3 Закона о отклањању последица), да је земљиште које се враћа добијено из комасационе масе у коју је унето одузето земљиште (чл.24. Закона о враћању), да је имовина која се враћа законом предвиђена као предмет враћања(чл. 15 Закона о враћању), да нема законских ограничења за натуралну реституцију(чл. 25. Закона о враћању), те како су утврђене све чињенице и околности од значаја за одлучивање о захтеву, Агенција је сходно члану 18 Закона о отклањању последица донела решење којим се захтев усвоја, те којим се предметна имовина преноси у својину Јеврејскоопштине.

У складу са чланом 19 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, одлучено је као у тачки 3 и 4 диспозитива овог решења.

Чланом 62 став 3 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5 диспозитива овог решења.

Захтев за враћање земљишта на кп.бр. 2231, 2232, 2231/2, 2231/3, 1766/1, 1766/2, 1767/1, 1768, 1715, 1716, 2233 и 2234 КО Обилићево иза ранијег власника Мавра-Мора (Липолитовог) Шилера овај орган оценио је као неоснован у целости. Наиме чланом 2 став 1 тачка 3 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника прописано је да се под појмом "бивши власник" подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник имовине у време одузимања. Увидом у ЗКУЛ бр. 208 и ЗКУЛ бр. 809, на основу промене Дн.бр. 2123/1940 и Дн.бр. 2665/1937 утврђено је да је кат. парцела број 2231 дељена на кп.бр. 2231/1, 2231/2 и 2231/3 КО Обилићево као и да су катастарске парцеле број 2232, 2231/2, 2231/3, 2233 и 2234 КО Обилићево пренете 1940. године у својину Берковић Ане, док су кат. парцеле број 1766/1, 1766/2, 1767/1, 1768, 1715 и 1716 КО Обилићево пренете 1937. године у својину др Симе Матејин. Такође на основу Уговора о купопродаји заведеног под Дн.бр. 1372/41, утврђено је да се предметне парцеле Шилер Мавре не наводе као предмет купопродаје. Сходно изнетом, парцеле из тачке 6 диспозитива нити су биле у својини бившег власника у моменту одузимања, нити су исте биле предмет располагања извршеног од стране комесара Арно Мулмана, које је третирано као акт одузимања имовине, из чега произилази да предметне парцеле нису ни одузете Шилер Мавру. Сходно

наведеном, овај орган је нашао да је захтев за враћање земљишта на предметним парцелама неоснован, будући да Шилер Мавре није био бивши власник истог земљишта, те је одлучено као у тачки 6 диспозитива.

Подносилац захтева је преко пун. адв. Предрага Васиљевића поднеском од 07.10.2016. године навео да одустаје од захтева за враћање непокретности на кп. бр. 45 и 46 КО Обилићево. Чланом 121 ст. 1. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“ бр. 33/97 и 31/2001 и „Сл. гласник РС“ бр. 30/2010), прописано је да странка може одустати од захтева током целог поступка, док је ставом 2 прописано да ће орган који води поступак, када је поступак покренут поводом захтева странке, а странка одустане од свог захтева, донети закључак којим се поступак обуставља. Имајући у виду изнето, Агенција је применом чл. 121 ст.2 Закона о општем управном поступку донела одлуку као у тачки 7 диспозитива овог решења.

Овај орган је у доказном поступку извео и остале доказе које није посебно образлагао јер не би били од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари.

О преосталом делу захтева ће се одлучити накнадно када се за то стекну законом прописани услови.

Упутство о правном средству:

Против овог решења странка може изјавити жалбу Министарству финансија РС, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана достављања овог решења, а преко овог органа, у довољном броју примерака за орган и странке

САВЕТНИК

Андрејанић Веселин

СЕКТОР ЗА КООРДИНАЦИЈУ И НАДЗОР

Доставити:

- Подносиоцу захтева Јеврејској општини Кикинда, преко адвоката Предрага Васиљевића, Генерала Драпшина бр. 45, Кикинда,
- Државном правобранилаштву РС, ул. Немањина бр.22-26, Београд,
- Министарству пољопривреде и заштите животне средине РС – Управи за пољопривредно земљиште, Обилићев венац бр. 9-11, Београд
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
- Архиви,
- У предмет.

По правоснажности:

- Секретаријат за локалну пореску администрацију Града Кикинда, Трг српских добровољаца бр. 12, Кикинда,
- РГЗ-служби за катастар непокретности Кикинда, Трг српских добровољаца бр. 11, Кикинда,
- Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, ул. Краља Милана бр. 16, 11000 Београд,
- Министарству пољопривреде и заштите животне средине РС – Управи за пољопривредно земљиште, Обилићев венац бр. 9-11, Београд
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор.

ЕКОНОМСКО
А3 АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

ПОВРАТНИЦА

BA

1.0,

Број 46-000199/2016

Предмет пошиљке Зел. решење 12.02.2017

Предато пошти

.....
На адресу МПЗЖС – Управа за пољ. земљ.

..... Грачаничка бр. 8

у 11000 Београд

Адреса

.....

Агенција за реституцију

.....

Масарикова бр. 5

.....

11000 Београд

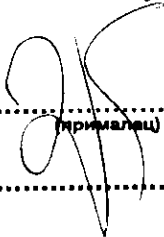
.....

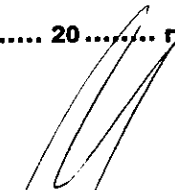
Напомена пошиљаоца

Потврђујем да сам дана 20 г.
(датум исписати словима)

примио пошиљку означену на предњој страни

ПОТПИСИ

.....
(прималац)

.....
(достављач - поштоноша)

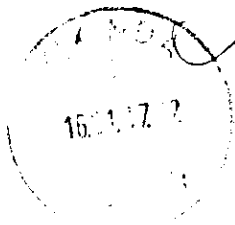
.....
(однос према лицу уместо кога је пошиљка примљена)

НАПОМЕНА ДОСТАВЉАЧА - ПОШТОНОШЕ

.....

ПОВРАТНИЦА

ЗА

Број 46-000199/16

Адреса

Предмет пошиљке Зап. решење
12.01.2017г.

Предато пошти др. Председ-
Васиљевић (Т.О. Кикинда)

На адресу
Генерала Драстелана 45

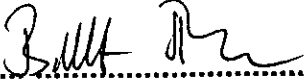
у Кикинда

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
Масарикова 3а
11000 Београд

Напомена пошиљаоца

Потврђујем да сам дана 25. 08. 2017. ГОДИНА 20 17 г.
(datum ispisati slovima)

примио пошиљку означену на предњој страни

.....
(прималац)

ПОТПИСИ

.....
(достављач - поштоноша)

.....
(однос према лицу уместо кога је пошиљка примљена)

НАПОМЕНА ДОСТАВЉАЧА - ПОШТОНОШЕ

.....

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
Масарикова број 5
Београд
Број 46 - 000 199 / 16
Датум:

ДОСТАВНИЦА

ВА

ПРЕДМЕТ ПОШИЉКЕ	ПРИМАЛАЦ	ПРИМИО	ДАТУМ
46-000199/16 - Делнична решенје - - 12. 01. 17	ДЛ Немањина 22-26	ПРИМЉЕНО У ДРЖАВНОМ ПРАВОБРАНИЛАШТВУ РС 16. 01. 2017	

